

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

กรรมวิชาการ. (2540). พจนานุกรมศัพท์และเทคนิคศิลปะ. แปลโดย มะลิษัตร เอื้ออาบันท.

กรุงเทพฯ : กรรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

โภสุน สายใจ. (2544). จิตกรรมพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สารพันธ์ศึกษา.

คณะกรรมการเครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูป. (2554). ศิลปะจะมีส่วนร่วมกับสร้างสรรค์สังคม ได้อย่างไร. กรุงเทพฯ : ชฎาการพิมพ์.

จักรผัน อักขพันธุนท์. (2542). หลักการออกแบบตกแต่งบริเวณ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.

ชลุด นิมแม่มอ. (2555). บทความในเอกสารประกอบการแสดงนิทรรศการ “สีสันในสวนสวย”. ขอนแก่น : คลังนานาวิทยา.

เชียร์ชัย เอี่ยมวรเมธ. (2543). พจนานุกรมอังกฤษ – ไทย ฉบับคอนไชส์. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา รัชชัย ทุมทอง. (2545). ศิลปกรรมทำบาติกลายเป็นระบบทายถี. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

น. ณ ปากน้ำ. (2543). ความเข้าใจในศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.

นิคอละ ระเด่นอาหมัด. (2543). ทฤษฎีจิตรกรรม. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.

นันทา ใจดีอุดมศาสตร์. (2536). การทำผ้าบาติก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ประเวช ไชยวงศ์. (2539). การจัดสวนประดับ. กรุงเทพฯ : เทคนิค พรีนติ้ง.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (2531). พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : อักษรเจริญหัศน์.

พรรณเพ็ญ ฉายบริษา. (2544). พรรณไม่เพื่อการตกแต่ง. กรุงเทพฯ : ออมรินทร์พรีนติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2541). พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ-ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ครุสภาก.

วิรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์. (2524). ความเข้าใจศิลปะ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิชย์.

ศุภชัย สิงหนยะบุศย์. (2546). ทัศนศิลป์ปริทัศน์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ศุภฤกษ์ ทองประยูร. (2542). นาทิกเพนท์. สงขลา : สถาบันราชภัฏสงขลา.

สุธี คุณวิชัยนันท์. (2549). ลัมมนาวิชาการจิตรกรรมกับการพัฒนาเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สว่าง จันทร. (2543). ศึกษาจิตรกรรมบาติกจังหวัดภูเก็ต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

อารี สุทธิพันธุ์. (2528). ศิลปนิยม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

อิทธิพล ตั้งใจลักษณ์. (2550). แนวทางการสอนและสร้างสรรค์จิตรกรรมขั้นสูง. กรุงเทพฯ : ออมรินทร์ พรีนติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.

Lu, S.F (1989). Indonesian Batik. New York : Oxford University.